

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk

SSN Ryszard Witkowski (sprawozdawca)

Protokolant Klaudia Binienda

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej del. do Prokuratury Krajowej Anety Orzechowskiej,

w sprawie **M. L.**, **Ł. K.** i **D. M.** uniewinnionych od czynów z art. 168 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 14 marca 2023 r.,

kasacji, wniesionej przez prokuratora na niekorzyść uniewinnionych,

od wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce

z dnia 22 grudnia 2021 r., sygn. akt II Ka 323/21,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej

z dnia 20 lipca 2021 r., sygn. akt II K 297/19,

uchyla wyrok Sądu Okręgowego w Ostrołęce w części utrzymującej w mocy pkt 1, 2 i 4 wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 20 lipca 2021 r., sygn. akt II K 297/19 i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania sądowi II instancji.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej wyrokiem z 20 lipca 2021 r. sygn. II K 297/19:

1. **uniewinnił M. L.** od popełnienia zarzucanych jej aktem oskarżenia w pkt I-XXII czynów, mianowicie tego, że:

I. w okresie pomiędzy 21 sierpnia 2015 r. a 27 stycznia 2016 r. w R., woj.[...], realizowała przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwych dla zdrowia substancji w postaci środków zastępczych: 4-CMC (4-chlorometkatynon) o masie nie mniejszej niż 500 gramów i PV8 (a-PHPP) o masie nie mniejszej niż 500 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób, i w tym celu nabyła wymienione środki zastępcze od M. J. współdziałającego z A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.

II. w okresie pomiędzy 26 sierpnia 2015 r., a 27 stycznia 2016 r. w R., woj. [...], realizowała przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: PV8 (a-PHPP) o masie nie mniejszej niż 1000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabyła wymieniony środek zastępczy od M. J. współdziałającego z A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.,

III. w okresie pomiędzy 7 września 2015 r. a 27 stycznia 2016 r. w R., woj. [...], realizowała przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwych dla zdrowia substancji w postaci środków zastępczych: 3-CMC (3-chlorometkatynon) o masie nie mniejszej niż 500 gramów i PV8 (a-PHPP) o masie nie mniejszej niż 500 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabyła wymienione środki zastępcze od M. J. współdziałającego z A. M., tj. o czyn. z art. 168 k.k.

IV. w okresie pomiędzy 10 września 2015 r. a 27 stycznia 2016 r. w R. woj. [...] realizowała przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwych dla zdrowia substancji w postaci środków zastępczych: 3-CMC (3-chlorometkatynon) o masie nie mniejszej niż 1000 gramów i PV8 (a-PHPP) o masie nie mniejszej niż 1000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia

wielu osób i w tym celu nabyła wymienione środki zastępcze od M. J. współdziałającego z A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.

V. w okresie pomiędzy 17 września 2015 r. a 27 stycznia 2016 r. w R., woj. [...], realizowała przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: 3-CMC (3-chlorometkatynon) o masie nie mniejszej niż 1000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabyła wymieniony środek zastępczy od M. J. współdziałającego z A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.,

VI. w okresie pomiędzy 21 września 2015 r. a 27 stycznia 2016 r. w R. woj. [...] realizowała przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: PV8 (a-PHPP) o masie nie mniejszej niż 1000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabyła wymieniony środek zastępczy od M. J. współdziałającego z A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.,

VII. w okresie pomiędzy 21 września 2015 r. a 27 stycznia 2016 r. w R. woj. [...] realizowała przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: 3-CMC (3-chlorometkatynon) o masie nie mniejszej niż 1000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla M. J. współdziałającego z A. M. , tj. o czyn z art. 168 k.k.,

VIII. w okresie pomiędzy 30 września 2015 r. a 27 stycznia 2016 r. w R. woj. [...] realizowała przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: 3-CMC (3-chlorometkatynon) o masie nie mniejszej niż 1000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabyła wymieniony środek zastępczy od M. J. współdziałającego z A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.,

IX. w okresie pomiędzy 8 października 2015 r. a 27 stycznia 2016 r. w R. woj. [...], realizowała przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: 4-CMC (4-chlorometkatynon) o masie nie mniejszej niż 2000 gramów i sprowadzenia w ten sposób

niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabyła wymieniony środek zastępczy od M. J. współdziałającego z A. M. , tj. o czyn z art. 168 k.k.,

X. w okresie pomiędzy 19 października 2015 r. a 27 stycznia 2016 r. w R. woj. [...] realizowała przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: 4-CMC (4-chlorometkatynon) o masie nie mniejszej niż 1000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabyła wymieniony środek zastępczy od M. J. współdziałającego z A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.

XI. w okresie pomiędzy 28 października 2015 r. a 27 stycznia 2016 r. w R. woj. [...] realizowała przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: PV8 (a- PHPP) o masie nie mniejszej niż 1000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób, i w tym celu nabyła wymieniony środek zastępczy od M. J. współdziałającego z A. M. , tj. o czyn z art. 168 k.k.,

XII. w okresie pomiędzy połową listopada 2015 r. a 27 stycznia 2016 r. w R. woj. [...] realizowała przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: 3-FPM (3-fluorofenmetrazyna) o masie nie mniejszej niż 1000 gramów, i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób, i w tym celu nabyła wymieniony środek zastępczy od M. J. , współdziałającego z A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.,

XIII. w okresie pomiędzy 18 listopada 2015 r. a 27 stycznia 2016 r. w R. woj. [...] realizowała przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: 3-FPM (3- fluorofenmetrazyna) o masie nie mniejszej niż 1000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabyła wymieniony środek zastępczy od M. J. współdziałającego z A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.,

XIV. w okresie pomiędzy 23 listopada 2015 r. a 27 stycznia 2016 r. w R. woj. [...] realizowała przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: ETYL-HEKSEDRONU (NEH, HEX-EN) o masie nie mniejszej niż 1000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabyła wymieniony środek zastępczy od M. J. , współdziałającego z A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.,

XV. w okresie pomiędzy 4 grudnia 2015 r. a 27 stycznia 2016 r. w R., woj. [...], realizowała przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: ETYL-HEKSEDRONU (NEH, HEX-EN) o masie nie mniejszej niż 1000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabyła wymieniony środek zastępczy od M. J. współdziałającego z A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.,

XVI. w okresie pomiędzy 15 grudnia 2015 r. a 27 stycznia 2016 r. w R. woj. [...] realizowała przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: ETYL-HEKSEDRONU (NEH, HEX-EN) o masie nie mniejszej niż 1000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabyła wymieniony środek zastępczy od M. J. współdziałającego z A. M. , tj. o czyn z art. 168 k.k.,

XVII. w okresie pomiędzy 21 grudnia 2015 r. a 27 stycznia 2016 r. w R. woj. [...] realizowała przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: ETYL-HEKSEDRONU (NEH, HEX-EN) o masie nie mniejszej niż 1000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabyła wymieniony środek zastępczy od M. J. współdziałającego z A. M. , tj. o czyn z art. 168 k.k.,

XVIII. w okresie pomiędzy 28 grudnia 2015 r. a 27 stycznia 2016 r. w R. woj. [...] realizowała przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: IZOPROPYLFENIDATU (IPH, IPPD) o masie nie mniejszej niż 1000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabyła wymieniony środek zastępczy od M. J. współdziałającego z A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.,

XIX. w okresie pomiędzy 31 grudnia 2015 r. a 27 stycznia 2016 r. w R. woj. [...] realizowała przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: ETYL-HEKSEDRONU (NEH, HEX-EN) o masie nie mniejszej niż 1000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabyła wymieniony środek zastępczy od M. J. współdziałającego z A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.,

XX. w okresie pomiędzy 8 stycznia 2016 r. a 27 stycznia 2016 r. w R. woj. [...] realizowała przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: ETYL-HEKSEDRONU (NEH, HEX-EN) o masie nie mniejszej niż 1000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabyła wymieniony środek zastępczy od M. J. współdziałającego z A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.,

XXI. w okresie pomiędzy 14 stycznia 2016 r. a 27 stycznia 2016 r. w R. woj. [...] realizowała przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: ETYL-HEKSEDRONU (NEH, HEX-EN) o masie nie mniejszej niż 1000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabyła wymieniony środek zastępczy od M. J. współdziałającego z A.M., tj. czyn z art. 168 k.k.,

XXII. w okresie pomiędzy 22 stycznia 2016 r. a 27 stycznia 2016 r. w R. woj. [...] realizowała przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: ETY HEKSEDRONU (NEH, HEX-EN) o masie nie mniejszej niż 1000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabyła wymieniony środek zastępczy od M. J. współdziałającego z A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.

i koszty postępowania w tej części przyjął na rachunek Skarbu Państwa;

2. **uniewinnił Ł. K.** od popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia w pkt XXIII-XXXVIII czynów, mianowicie tego, że:

XXIII. w okresie pomiędzy 24 sierpnia 2015 r. a 26 stycznia 2016 r. w N., woj. [...], realizował przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: 3-FPM (3-fluorofenmetrazyna), o łącznej masie nie mniejszej niż 500 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabył wymieniony środek zastępczy od A. M. współdziałającego z M. J., tj. o czyn z art. 168 k.k.,

XXIV. W okresie pomiędzy 25 sierpnia 2015 r. a 26 stycznia 2016 r. w N. woj. [...] realizował przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: 3-CMC (3-chlorometkatynon), o łącznej masie nie mniejszej niż 1000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabył wymieniony środek zastępczy od A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.,

XXV. w okresie pomiędzy 31 sierpnia 2015 r. a 26 stycznia 2016 r. w N. woj. [...] realizował przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwych dla zdrowia substancji w postaci środków zastępczych: 3-CMC (3-chlorometkatynon) o masie nie mniejszej niż 600 gramów i 3-FPM (3-fluorofenmetrazyna) o masie nie mniejszej niż 750 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabył wymienione środki zastępcze od A. M. , tj. o czyn z art. 168 k.k.,

XXVI. w okresie pomiędzy 2 września 2015 r. a 26 stycznia 2016 r. w N. woj. [...] realizował przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwych dla zdrowia substancji w postaci środków zastępczych: 3-CMC (3-chlorometkatynon), o łącznej masie nie mniejszej niż 250 gramów i 3-FPM (3-fluorofenmetrazyna), o łącznej masie nie mniejszej niż 170 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabył wymienione środki zastępcze od A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.;

XXVII. w okresie pomiędzy 2 września 2015 r. a 26 stycznia 2016 r. w N. woj. [...] realizował przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwych dla zdrowia substancji w postaci środków zastępczych: 3-CMC (3-chlorometkatynon), o łącznej

masie nie mniejszej niż 1000 gramów i 3-FPM (3-fluorofenmetrazyna), o łącznej masie nie mniejszej niż 300 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabył wymienione środki zastępcze od A. M. (w zakresie zbycia 3-FPM, współdziałającego z M. J.), tj. o czyn z art. 168 k.k.,

XXVIII. w okresie pomiędzy 12 września 2015 r. a 26 stycznia 2016 r. w N. woj. [...] realizował przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwych dla zdrowia substancji w postaci środków zastępczych: 3-CMC (3-chlorometkatynon) o łącznej masie nie mniejszej niż 1000 gramów i 3-FPM (3-fluorofenmetrazyna) o łącznej masie nie mniejszej niż 300 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabył wymienione środki zastępcze od A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.,

XXIX. W okresie pomiędzy 18 września 2015 r. a 26 stycznia 2016 r. w N. woj. [...] realizował przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwych dla zdrowia substancji w postaci środków zastępczych: 3-CMC (3-A chlorometkatynon), o łącznej masie nie mniejszej niż 250 gramów i PV8 (a-PHPP) o łącznej masie nie mniejszej niż 50 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabył wymienione środki zastępcze od A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.,

XXX. w okresie pomiędzy 22 września 2015 r. a 26 stycznia 2016 r. w N. woj. [...] realizował przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: 3-CMC (3-chlorometkatynon) o łącznej masie nie mniejszej niż 2000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabył wymieniony środek zastępczy od A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.;

XXXI. w okresie pomiędzy 26 września 2015 r. a 26 stycznia 2016 r. w N. woj. [...] realizował przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: 3- CMC (3-chlorometkatynon) o łącznej masie nie mniejszej niż 2000 gramów i sprowadzenia w ten sposób

niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób, i w tym celu nabył wymieniony środek zastępczy od A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.,

XXXII. w okresie pomiędzy 26 października 2015 r. a 26 stycznia 2016 r. w N. woj. [...] realizował przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: MEXEDRONU (4-MMeOC) o łącznej masie nie mniejszej niż 500 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabył wymieniony środek zastępczy od A. M. , tj. o czyn z art. 168 k.k.,

XXXIII. w okresie pomiędzy 3 listopada 2015 r. a 26 stycznia 2016 r. w N. woj. [...] realizował przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: PV8 (a-PHPP) o łącznej masie nie mniejszej niż 500 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabył wymieniony środek zastępczy od A. M. , tj. o czyn z art. 168 k.k.,

XXXIV. w okresie pomiędzy 9 listopada 2015 r. a 26 stycznia 2016 r. w N. woj. [...] realizował przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: 3- FPM (3-fluorofenmetrazyna) o łącznej masie nie mniejszej niż 3000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabył wymieniony środek zastępczy od A. M. , tj. o czyn z art. 168 k.k.,

XXXV. w okresie pomiędzy 18 listopada 2015 r. a 26 stycznia 2016 r. w N. woj. [...] realizował przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: 4-CMC (4-chlorometkatynon) o łącznej masie nie mniejszej niż 2000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabył wymieniony środek zastępczy od A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.

XXXVI. w okresie pomiędzy 2 grudnia 2015 r. a 26 stycznia 2016 r. w N. woj. [...] realizował przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: ETYL-HEKSEDRONU (NEH,

HEX-EN) o łącznej masie nie mniejszej niż 50 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabył wymieniony środek zastępczy od A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.

XXXVII. w okresie pomiędzy 7 a 10 grudnia 2015 r. w N. woj. [...] realizował przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwych dla zdrowia substancji w postaci środków zastępczych: IZOPROPYLFENIDATU (IPH, IPPD) o łącznej masie nie mniejszej niż 2000 gramów i ETYL-HEKSEDRONU (NEH, HEX-EN) o łącznej masie nie mniejszej niż 1000 gramów i sprowadzenia w ten sposób środki zastępcze od A. M., a następnie 10 grudnia 2015 r. odebrał z paczkomatu [...] w N. , przy ul. [...] przesyłkę z zawartością 1997.44 gramów IZOPROPYLFENIDATU (IPH, IPPD) i 991,85 gramów ETYL-HEKSEDRONU (NEH, HEX-EN), tj. o czyn z art. 168 k.k.

XXXVIII. w nieustalonym okresie do dnia 26 stycznia 2016 r. w N. woj. [...] realizował przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwych dla zdrowia substancji w postaci środków zastępczych: IZOPROPYLOFENIDATU (IPH, IPPD) o masie 46,48 grama i 2-MMC (2- metylometkatynon) o masie 10,26 grama i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabył wymienione środki zastępcze od nieustalonej osoby, a następnie przechowywał w miejscu zamieszkania, tj. o czyn z art. 168 k.k.

i koszty postępowania w tej części przyjął na rachunek Skarbu Państwa;

3. uznał za winnego Ł. K. popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia w pkt XXXIX czynu, mianowicie tego, że:

w dniu 26 stycznia 2016 r. w N. woj. [...], wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał środek odurzający w postaci suszu ziela konopi innych niż włókniste o łącznej masie 2,70 grama, z tym że przyjął, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi i za to na podstawie art. 62 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jedn. Dz. U. z 2017 roku, nr 783 ze zm.) i wymierzył mu karę grzywny 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) zł jedna stawka;

4. **uniewinnił D. M.** od popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia w pkt XL-XLII czynów, mianowicie tego, że:

XL. w okresie pomiędzy 1 września 2015 r. a 26 stycznia 2016 r. w O. i w W. woj. [...] realizował przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: 3-CMC (3-chlorometkatynon) o łącznej masie nie mniejszej niż 3000 gramów i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabył wymieniony środek zastępczy od A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.,

XLI. w okresie pomiędzy 3 a 8 września 2015 r. w O. i w W., woj. [...], realizował przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: 3-CMC (3-chlorometkatynon) o łącznej masie 3001,68 grama i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabył wymieniony środek zastępczy od A. M., tj. o czyn z art. 168 k.k.,

XLII. w nieustalonym okresie do dnia 26 stycznia 2016 r. w O. woj. [...] realizował przygotowania do wprowadzenia do obrotu szkodliwej dla zdrowia substancji w postaci środka zastępczego: IZOPROPYLFENIDATU (IPH, IPPD) o łącznej masie netto 95,79 grama i sprowadzenia w ten sposób niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób i w tym celu nabył wymieniony środek zastępczy od nieustalonej osoby, a następnie przechowywał w miejscu zamieszkania, tj. o czyn z art. 168 k.k.,

i koszty postępowania w tej części przejął na rachunek Skarbu Państwa;

5. **uznał za winnego D. M.** zarzucanego mu aktem oskarżenia w pkt XLIII czynu, mianowicie tego, że:

w nieustalonym okresie do 26 stycznia 2016 r. w O., posiadał znaczną ilość substancji psychotropowych, w postaci: 193 tabletek tzw. „extasy” (o masie 27,67 grama) zawierających MDMA (3,4

metylenodioksymetamfetamina), proszku o masie 9,46 grama zawierającego MDMA (3,4 metylenodioksymetamfetamina) oraz proszku o masie 6,98 grama zawierającego amfetaminę, suszu konopi innych niż włókniste o łącznej masie 2,86 grama, w ten sposób, że przechowywał w miejscu zamieszkania wyżej wymienione substancje psychotropowe i środek odurzający, czym wyczerpał znamiona czynu z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jedn. Dz. U. z 2017 roku, nr 783 ze zm.). i za to wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

6. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 (trzech) lat,

7. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązał oskarżonego do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby w formie pisemnej ustalając termin co 6 miesięcy,

8. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

9. na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego D. M. karę grzywny 300 (trzysta) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) zł jedna stawka

10. zasądził od oskarżonych: Ł. K. i D. M. koszty sądowe po 90 zł i opłaty: od Ł. K. - 100 zł i D. M. - 1680 zł.

Od powyższego wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej apelację wywiódł prokurator, który zaskarżył ww. orzeczenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia w pkt 1, 2 i 4 wyroku na niekorzyść oskarżonych:

- M. L. – w całości;

- Ł .K. – w zakresie uniewinnienia od popełniania czynów zarzuconych mu w punktach XXVIII – XLIII aktu oskarżenia;

- D. M. – w zakresie uniewinnienia od popełniania czynów zarzuconych mu w punktach L – LII aktu oskarżenia.

Ponadto prokurator w wywiedzionej przez siebie apelacji, na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 1 k.p.k., wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonym w punktach VI – XXVII, XXVIII – XLIII oraz L – LII aktu oskarżenia, to jest art. 168 k.k. poprzez błędną wykładnię znamion przedmiotowych czynu zabronionego ujętego w art. 165 § 1 pkt 2 k.k. i przyjęcie, że przepis art. 165 § 1 pkt 2 k.k. nie obejmuje zakresem przedmiotowym substancji ze swej natury niebezpiecznych, którymi obrót jest zakazany, takich jak tzw. „dopalacze”, lecz jedynie środki ogólnie dostępne, które w danej sytuacji nie spełniają deklarowanych norm jakościowych w wyniku wadliwej produkcji, przechowywania lub transportowania, czy też wprowadzania do obrotu towaru, który faktycznie jest innym produktem, niż wynikałoby to z jego opisu na opakowaniu, nazwy itp. przy jednoczesnym spełnieniu warunku, że produkt ten jest szkodliwy dla zdrowia w stopniu stanowiącym niebezpieczeństwo dla zdrowia lub życia wielu osób, co w rezultacie skutkowało uznaniem przez Sąd. że czyny opisane w punktach VI - XXVII, XXVIII - XLIII oraz L - LII aktu oskarżenia nie wypełniają znamion przedmiotowych przygotowania do popełnienia przestępstw z art. 165 § 1 pkt 2 k.k. i uniewinnieniem oskarżonych od zarzuconych im w wymienionych wyżej punktach aktu oskarżenia czynów kwalifikowanych z art. 168 k.k., podczas gdy prawidłowa wykładnia prowadzi do wniosku, że szkodliwymi dla zdrowia substancjami w rozumieniu art. 165 § 1 pkt 2 k.k. są takie substancje, których spożycie lub używanie może doprowadzić do utraty zdrowia lub życia ludzkiego, a zatem w rozumieniu powołanego przepisu szkodliwymi dla zdrowia substancjami są również środki zastępcze, o ile ich skład powoduje, że ich zażycie sprowadza niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego, co powinno prowadzić do uznania, że czyny zarzucone oskarżonym, a zakwalifikowane z art. 168 k.k. wypełniają znamiona przedmiotowe tego przestępstwa (pkt II apelacji).

Prokurator zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił także, na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 2 k.p.k., obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 k.p.k., art. 193 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. polegające

na dokonaniu przez Sąd I instancji oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób dowolny i wybiórczy oraz sprzeczny z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego, w szczególności poprzez wybiórczą, pobieżną oraz sprzeczną z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego ocenę opinii z zakresu toksykologii oraz arbitralne zdyskwalifikowanie wniosków zawartych w opiniach biegłych i przyjęcie własnych ustaleń w tym zakresie, mimo nieposiadania przez Sąd wiadomości specjalnych, jak również wybiórczą ocenę zebranego w toku postępowania materiału dowodowego z pominięciem okoliczności wynikających z zeznań świadka M.J., treści rozmów i wiadomości tekstowych utrwalonych w toku kontroli operacyjnej oraz treści wiadomości tekstowych ujawnionych na zabezpieczonych telefonach komórkowych, co w rezultacie doprowadziło do błędnego ustalenia stanu faktycznego i skutkowało uznaniem przez Sąd, że nie zgromadzono dowodów wystarczających do uznania, że oskarżeni przygotowywali się do wprowadzenia do obrotu szkodliwych dla zdrowia substancji i że zażycie tych substancji prowadziło w normalny sposób do zachorowania lub śmierci osób ich używających, w konsekwencji czego Sąd uniewinnił oskarżonych od czynów kwalifikowanych z art. 168 k.k. zarzuconych oskarżonym w punktach VI - XXVII, XXVIII - XLIII oraz L - LII aktu oskarżenia, podczas gdy prawidłowa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego i uwzględnienia całokształtu wynikających z niego okoliczności przy uwzględnieniu doświadczenia życiowego winna prowadzić do wniosku, że substancje nabywane przez oskarżonych miały w zamierzeniu podlegać dalszej odsprzedaży, a były one takiego rodzaju i w takich ilościach, że w sytuacji zrealizowania tej odsprzedaży stanowiłaby realne i konkretne, a jednocześnie poważne zagrożenie dla życia i zdrowia wielu osób, co winno skutkować uznaniem oskarżonych za winnych popełnienia czynów zarzuconych oskarżonym w wymienionych wyżej punktach aktu oskarżenia (pkt III apelacji).

Podnosząc wskazane powyżej zarzuty apelacyjne, oskarżyciel publiczny, na podstawie art. 427 § 1 i art. 437 § 1 i 2 k.p.k., wniósł o uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania (pkt IV apelacji).

Sąd Okręgowy w Ostrołęce, po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez prokuratora, wyrokiem z 22 grudnia 2021 r. sygn. II Ka 323/21 utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie (pkt I wyroku) i orzekł o kosztach postępowania odwoławczego (pkt II wyroku).

Od powyższego rozstrzygnięcia sądu II instancji prokurator wywiódł kasację, w której sformułował następujące zarzuty.

1. na podstawie art. 519 k.p.k., art. 520 § 1 k.p.k. i art. 523 § 3 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok na niekorzyść wszystkich oskarżonych, w części dotyczącej utrzymania w mocy rozstrzygnięcia wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej sygn. II K 297/19 z 20 lipca 2021 r. uniewinniającego oskarżonych: M. L. - w całości, Ł .K. - od popełnienia czynów zarzuconych mu w punktach XXVIII - XLIII aktu oskarżenia oraz D. M. - od popełnienia czynów zarzuconych mu w punktach L - LII aktu oskarżenia,
2. na podstawie art. 523 § 1 k.p.k. oraz art. 526 § 1 k.p.k. powyższemu wyrokowi zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa w postaci obrazy prawa procesowego tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. i art. 410 k.p.k. mające istotny wpływ na treść wyroku, polegające na nienależytym rozpoznaniu zarzutów, podniesionych przez prokuratora w apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej II Wydział Kamy z 20 lipca 2020 r. sygn. akt II K 297/19 i wyrażeniu przez Sąd Odwoławczy błędnego poglądu prawnego, zbieżnego z poglądem Sądu I instancji, w zakresie błędnej wykładni art. 165 § 1 pkt 2 k.k., która polegała na nieprawidłowym uznaniu Sądu Odwoławczego, iż przepis art. 165 § 1 pkt 2 k.k. nie dotyczy obrotu dopalaczami, które są substancjami spełniającymi zwykłe normy jakościowe stosowane w procesie ich wytwarzania i obrotu, w rezultacie czego zażycie takich substancji nie prowadzi do skutków dalej idących aniżeli typowe odurzenie i związane z nim typowe skutki uboczne, co wyklucza uznanie, że niebezpieczeństwo wynikające z używania takich środków nie charakteryzuje się rozległością zagrożenia dla życia i zdrowia wielu osób, a co za tym idzie, czyny zarzucone oskarżonym nie wypełniają znamienia „szkodliwości” w rozumieniu art. 165 § 1 pkt 2 k.k., co skutkuje

niemożnością przypisania oskarżonym popełnienia przestępstw z art. 168 k.k., podczas gdy prawidłowa wykładnia przepisu prowadzi do wniosku, że szkodliwymi dla zdrowia substancjami w rozumieniu art. 165 § 1 pkt 2 k.k. są takie substancje, których spożycie lub używanie może doprowadzić do utraty zdrowia lub życia ludzkiego, a zatem w rozumieniu powołanego przepisu szkodliwymi dla zdrowia substancjami są również środki zastępcze, których specyfika wyrażająca się w manipulacji składem chemicznym w celu uzyskania innowacyjnej substancji o działaniu psychoaktywnym skutkuje tym, że ich zażycie sprowadza ewidentne niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego, którego to niebezpieczeństwa nie można uznać - z uwagi na brak badań co do skutków ubocznych - za abstrakcyjne bądź zindywidualizowane, a także na niedostrzeżeniu uchybień Sądu I instancji popełnionych w zakresie oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób dowolny i wybiórczy oraz sprzeczny z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego, w szczególności poprzez wybiórczą ocenę opinii z zakresu toksykologii i zdyskwalifikowanie wniosków zawartych w opiniach biegłych oraz przyjęcie własnych ustaleń w tym zakresie, mimo nieposiadania przez Sąd wiadomości specjalnych, jak również dowolną ocenę zebranego w toku postępowania materiału dowodowego, dyskredytującą wartość dowodową zeznań świadków dla ustalenia szkodliwości środków zastępczych w kontekście art. 165 § 1 pkt 2 k.k., co doprowadziło do bezpodstawnego zaakceptowania przez Sąd Okręgowy w Ostrołęce ustaleń, że zebrany w toku postępowania materiał dowodowy nie pozwala na uznanie, iż oskarżeni swoim zachowaniem stworzyli realne i konkretne, a jednocześnie poważne zagrożenie dla życia i zdrowia wielu osób, a w konsekwencji do utrzymania w mocy wyroku sądu I instancji uniewinniającego oskarżonych od zarzutu popełnienia przypisanych przestępstw' określonych w art. 168 k.k., podczas gdy rzetelna, wnikliwa i całościowa ocena tego materiału, w szczególności opinii biegłych oraz zeznań świadków powinna prowadzić do przyjęcia, że spożywanie środków zastępczych, w których posiadaniu byli oskarżeni, wiąże się z realnym i konkretnym oraz poważnym zagrożeniem dla życia i zdrowia konsumentów powinna była prowadzić do uznania zasadności zarzutów apelacyjnych

i w konsekwencji do uchylenia zaskarżonego wyroku i skierowania sprawy do ponownego rozpoznania.

Podnosząc powyższe zarzuty kasacyjne prokurator, na podstawie art. 526 § 1 k.p.k. i art. 537 § 1 i 2 k.p.k., wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce oraz wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej sygn. II K. 297/19 z 20 lipca 2021 r. w części uniewinniającej oskarżonych od zarzuconych im przestępstw i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna, co skutkowało uchyleniem orzeczenia sądu II instancji.

Priorytetowym zadaniem sądu kasacyjnego w sytuacji nieujawnienia uchybień z art. 439 k.p.k. jest przede wszystkim ustalenie i ocena tego, czy sądy orzekające, zarówno I jak i II instancji, czyniąc na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ustalenia faktyczne, nie dopuściły się rażącego naruszenia reguł procedowania, mogącego mieć wpływ na jakość i prawidłowość tychże ustaleń, a w konsekwencji na treść orzeczenia. Podnoszone w kasacji zarzuty muszą więc wskazywać na rażące naruszenie prawa, do którego doszło na etapie postępowania odwoławczego. Innymi słowy, jest nim kontrola prawidłowości przebiegu postępowania karnego, wyznaczona granicami zaskarżenia wyroku sądu odwoławczego. Jednym z wyznaczników tej granicy są zarzuty. Zasadniczym zarzutem kasacji prokuratora jest nierzetelność przeprowadzenia przez Sąd Okręgowy kontroli instancyjnej, ocenianej przez pryzmat art. 433 § 2 k.p.k. oraz art. 457 § 3 k.p.k. Przepis art. 433 § 2 k.p.k. nakazuje sądowi *ad quem* rozważyć wszystkie wnioski i zarzuty apelacji. Z kolei przepis art. 457 § 3 k.p.k. obliuguje, by w uzasadnieniu wyroku sądu odwoławczego znalazły się argumenty wskazujące na to, czym kierował się sąd, wydając rozstrzygnięcie. To bowiem właśnie treść uzasadnienia umożliwia ocenę prawidłowości dokonanej kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia.

Lektura uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego potwierdza, iż rozpoznając zarzuty sformułowane w apelacji prokuratora, sąd odwoławczy ograniczył się do rozpoznania jedynie zarzutu obrazy prawa materialnego, koncentrując się na kwestiach interpretacyjnych rzeczzonego znamienia przestępstwa z art. 165 § 1 pkt 2 k.k. Pomiął zupełnie natomiast drugi z zarzutów apelacyjnych - wspomniany wyżej - obrazy prawa procesowego. Trudno uznać za jego rozpoznanie ocenę jego zasadności ograniczającą się do ogólnego stwierdzenia, iż zarzut jest niezasadny, gdyż prokurator, podnosząc w apelacji zarzutu naruszenia art. 7 k.p.k., art. 193 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. „w istocie rzeczy stara się w inny sposób przeforsować własny pogląd dotyczący stwierdzenia szkodliwości środków zastępczych kontekście art. 165 § 1 pkt 2 k.k.” Realizacja tego obowiązku wymaga nie tylko niepomijania żadnego zarzutu podniesionego w środku odwoławczym, lecz także rzetelnego ustosunkowania się do każdego z tych zarzutów oraz wykazania konkretnymi, znajdującymi oparcie w ujawnionych w sprawie okolicznościach argumentami, dlaczego uznano poszczególne zarzuty zawarte we wniesionym środku odwoławczym za zasadne bądź też za bezzasadne. Do naruszenia tych przepisów może więc dojść wtedy, gdy sąd drugiej instancji pomija w swoich rozważaniach zarzuty zawarte w apelacji lub wręcz ogranicza się do ogólnikowego stwierdzenia, że zarzut jest zasadny lub że jest niezasadny (wyrok Sądu Najwyższego z 8 grudnia 2022 r., V KK 336/21).

W zarzucie kasacyjnym prokuratora, wśród uchybień procesowych skarżący wprost wymienił jedynie naruszenie art. 410 k.p.k. Jednak analiza jego treści wskazuje, iż dotyczy on również naruszenia prawa procesowego w postaci art. 7 k.p.k. oraz art. 193 k.p.k. Analiza sposobu przeprowadzenia przez sąd *ad quem* kontroli rozstrzygnięcia sądu rozpoznającego sprawę w I instancji w drodze jego oceny przez pryzmat zarzutów apelacyjnych, wskazuje, iż została ona przeprowadzona w sposób odbiegający od standardów kontroli instancyjnej (zob. m.in. następujące wyroki Sądu Najwyższego: z 8 maja 2019 r., III KK 62/18; z 24 kwietnia 2018 r., V KK 384/17; z 8 grudnia 2016 r., II KK 244/16; z 5 marca 2013 r., II KK 142/12; z 6 czerwca 2006 r., V KK 413/05). Zgodnie z nimi kontrola winna być pełna, rzetelna i wnikliwa. Podstawowym obowiązkiem sądu odwoławczego jest bowiem, dokonanie pogłębionej kontroli ocen i ustaleń zawartych w wyroku Sądu

meriti. W przypadku wydania wyroku utrzymującego w mocy obowiązek ten obejmuje w szczególności sprawdzenie, czy przeprowadzona przez ten sąd ocena materiału dowodowego, stanowiąca podstawę do poczynienia korzystnych dla oskarżonych ustaleń, nie była obarczona błędami braku, bądź dowolności, a więc czy nie narusza dyspozycji art. 7 k.p.k. Skarżący wykazał i uzasadnił, iż sąd odwoławczy nie sprostą temu obowiązkowi. Analiza wyroku sądu odwoławczego wykazała, iż emanacją wskazanej nierzetelności stała się bezkrytyczna aprobatą ustaleń stanu faktycznego, a co za tym idzie dokonanej przez sąd *a quo* oceny dowodów, w sytuacji oczywistości ich niezgodności z treścią opinii biegłych. Wbrew postanowieniom opinii toksykologicznej, sąd *a quo* przyjął, iż substancje chemiczne objęte treścią zarzutów kwalifikowanych

z art. 168 k.k. nie są szkodliwe i niebezpieczne w rozumieniu art. 165 § 1 pkt 2 k.k. Tymczasem przywołane opinie biegłych sądowych z [...]LAB specjalizujących się w Fizykochemii i Chemii oraz Toksykologii i Chemii, w kontekście środków takich jak 3-CMC i 4-CMC i ich pochodnych, jednoznacznie wskazują, że: „zarówno chroniczne narażanie organizmu na działanie syntetycznych katynonów jak 3-CMC jak i przyjęcie jednorazowe może być równie niebezpieczne dla zdrowia i życia”; a także: „należy stwierdzić, iż zażycie substancji takiej jak 3-CMC może z dużym prawdopodobieństwem skutkować koniecznością udzielenia pomocy lekarskiej lub szpitalnej” (k. 1348-1349, podobnie opinia dot. substancji 4-CMC, k. 1357). Ze względu na skutki zażywania tych substancji i mechanizm działania, są one szkodliwe dla życia i zdrowia ludzkiego i stanowią dlań zagrożenie w myśl art. 165 § 1 pkt 2 k.k. Pominięcie tych konkluzji, a zatem rażąco nieprawidłowa ocena tych dowodów, było bezpośrednią przyczyną nieustalenia faktu, który z nich wynikał, co równoznaczne jest z poczynieniem ustaleń faktycznych obarczonych błędem braku, co wyklucza uznanie w tym zakresie ustaleń za niepodważalne. Brak stosownego odzwierciedlenia wspomnianych konkluzji w ustaleniach faktycznych, narusza art. 410 k.p.k. Obraza tego przepisu zachodzi bowiem wówczas, gdy sąd wprowadzi do materiału dowodowego określony dowód, a następnie zostanie on pominięty podczas wyrokowania (postanowienie Sądu Najwyższego z 16 listopada 2017 r., II KK 339/17).

Sytuacja, która zaistniała w niniejszej sprawie sprowadza się do zastąpienia autorskim stanowiskiem sądu rozpoznającego sprawę treści opinii biegłych, która powinna być oceniana w pierwszej kolejności na płaszczyźnie kryteriów z art. 201 k.p.k., a następnie w kontekście całości zgromadzonego materiału dowodowego z perspektywy reguł wyznaczonych przez art. 7 k.p.k. Przyjęcie odmiennych wniosków co do istoty niż te zawarte w przywołanej opinii świadczy o arbitralności tej oceny. Taki sposób procedowania naruszył unormowanie zawarte w art. 193 k.p.k., które wyklucza dopuszczalność zastąpienia dowodu z opinii biegłego innym dowodem, rezygnacji z opinii, czy jej odrzucenia i przyjęcia w danej sprawie własnego odmiennego stanowiska organu procesowego. Jest to bowiem ustalanie faktów bez wymaganych dowodów (wyrok Sądu Najwyższego z 3 marca 1981 r., IV KR 270/80).

Niezależnie od powyższego podkreślenia wymaga, iż Sąd Rejonowy w żadnym stopniu nie wykazał też wadliwości opinii w trybie art. 201 k.p.k., a więc jej ewentualnej niepełności, niejasności, czy też wewnętrznej sprzeczności, słusznie uznając opinię co do zasady za dowód wiarygodny. Sąd odwoławczy, akcentując niezasadne wskazanie przez biegłych kwalifikacji prawnej zdarzenia, odnosząc się do treści zadanego im pytania, winien był wyciągnąć z tych opinii uzupełniających wnioski dotyczące charakteru negatywnych dla zdrowia konsekwencji, zamiast kompletnie dezawuować je w tym zakresie.

Reasumując, rację ma skarżący, iż w takim układzie procesowym już na etapie postępowania apelacyjnego, naruszono reguły procedowania wskazane przez skarżącego, mianowicie art. 7 k.p.k., 193 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. Skarżący trafnie wskazał i uzasadnił (powołując przy tym m.in. adekwatne przykłady z orzecznictwa i poglądów doktryny), dlaczego Sąd Okręgowy dopuścił się naruszenia art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. i nie sprostował wyżej przywołanym powinnościom weryfikacyjnym w odniesieniu do sposobu dokonania przez Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej oceny dowodów i ustaleń faktycznych, w konsekwencji czego ustalenia te nie spełniają wymogów z art. 2 § 2 k.p.k.

Stwierdzenie przez Sąd Najwyższy wystąpienia efektu przeniesienia nieprawidłowości z orzeczenia sądu *a quo* do orzeczenia sądu *ad quem*, może skutkować nie tylko uchYLENIEM zaskarżonego orzeczenia, ale także i orzeczenia sądu pierwszej instancji, albowiem stwierdzone uchybienia pojawiły się już na tym etapie procedowania i przeniknęły do postępowania odwoławczego (por. wyrok Sądu Najwyższego z 3 czerwca 2014 r., IV KK 350/13). Niemniej Sąd Najwyższy zdecydował się na uchYLENIE tylko wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce z 22 grudnia 2021 r. sygn. II Ka 323/21, rezygnując z wyręczenia sądu odwoławczego z należytego wykonania obowiązków kontrolnych.

W ponowionym postępowaniu apelacyjnym sąd odwoławczy, rozpoznając w pełnym zakresie apelację prokuratora, zobligowany będzie do powtórnego, tym razem uwzględniającego także opinie uzupełniające, zweryfikowania czy rozważane w kontekście odpowiedzialności oskarżonych z art. 168 k.k. substancje chemiczne są szkodliwe dla życia i zdrowia ludzkiego i stanowią zagrożenie dla życia i zdrowia w myśl art. 165 § 1 pkt 2 k.k. W ramach wynikających uprawnień do korygowania w postępowaniu odwoławczym błędów w ocenie dowodów Sąd Okręgowy, dokonując wartościowania przydatności uzyskanych opinii toksykologicznych dla tych ustaleń faktycznych, winien rozważyć potrzebę wywołania kompleksowej opinii zespołu biegłych z renomowanej instytucji i po dokonaniu krytycznej, acz konstruktywnej oceny całości zgromadzonego materiału dowodowego, uwzględniającej argumentację przedstawioną w uzasadnieniu kasacji prokuratora oraz przywołane w niej orzecznictwo, podjąć adekwatną decyzję procesową.

W tym kontekście przypomnieć należy, że także w postępowaniu odwoławczym zastosowanie ma zasada swobodnej oceny dowodów, ponieważ zgodnie z art. 437 § 2 k.p.k. i art. 452 § 2 k.p.k. sąd *ad quem* może orzec odmiennie co do istoty sprawy zarówno na podstawie dowodów zebranych w pierwszej instancji, jak i przeprowadzonych w postępowaniu odwoławczym, oczywiście z ograniczeniem wynikającym z art. 454 § 1 k.p.k.

Niniejsze rozstrzygnięcie zwalnia Sąd Najwyższy - po myśli art. art. 436 k.p.k., stosowanego odpowiednio na podstawie przepisu art. 518 k.p.k. - z obowiązku

wypowiadania się w kwestii zasadności zarzutu obrazy prawa materialnego, albowiem byłoby to nie tyle przedwczesne, ile bezprzedmiotowe.

Uwzględniając całokształt przeprowadzonych wyżej rozważań, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

ał